

KOVÁCS ISTVÁN

Katonai törzslapok

*Óriás kártyapakliként,
ki tudja, hány éve
először kézbe vett törzslapok:
gót betűs sebesültek,
latin betűs halottak,
így is, úgy is eltűntek,
és kitüntetett analfabéta hősök
elképzelt keresztjei,
szülőföldjükre dezertáltak,
kiket jutalomért
a katonai hatóságoknak
átadtak rokonaik.*

*Akik a kórházban még lázongva,
a rokkantak házában
már fegyelmezetten haldokoltak,
s a Kísértet-káplár elől
az Örökkévalóság felé menekültek,
majd csellengve visszatértek oda,
ahonnan elináltak...
És beálltak a sorba,
a csatárláncba...
És állták a sortüzeket...
mindaddig, amíg...*

*A végtelennek szóló úti leveleken
tintaporosan
kísért
a lúdtollhegytől sercenő idő,
az obsit-halál fel-felboncolt csöndje.*

*Öt óra van.
A levéltár zárni készül.
Csukhatatlan
a nyitott gerincű iratcsomag.*

Példamondat

*Nem tudom,
mit fordítottam s mikor...
Mit tanúsít a szótárból
húsz? harminc? negyven? éve
kiírt példamondat:
die Schuld drückt ihn von Tag zu Tag mehr –
a bűn napról napra jobban nyomja a lelkét.
Egyetlen mondatba sűrített
életrajz...
Életrajzom.*